

2795

P R E S S - S E R V I S

NOVINSKO-IZDAVACKO PREDUZECE SAVEZA
NOVINARA JUGOSLAVIJE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE OF THE FEDERATION
OF YUGOSLAV JOURNALISTS
BEOGRAD — Knez Mihajlova 2/X — Pošt. fah 842
Tel. 621-578 Ček. račun 101-11/1-804
Current Account with
Yugoslav National Bank

SLUŽBA DOKUMENTACIJE
CLIPPING SERVICE

Isečak iz lista

Newspaper cutting

В Е Ч Е Р

Скопје
28. II. 1967

ПО ПОВОД ИЗЛОЖБАТА НА МЛАДАТА ГЕНЕРАЦИЈА
МАКЕДОНСКИ СКУЛПТОРИ

НОВА ВАЈАРСКА ГЕНЕРАЦИЈА

Во организација на Музејот на современата уметност на Скопје во салонот на улицата „Гуро Салај“ пред десетина дена е отворена изложбата на шест најмлади македонски скулптори.

Оваа ликовна манифестија, прва од ваков вид кај нас заради фактот дека една млада генерација разбудува поголемо интересирање за естетиката на формата, ја става оваа изложба во редот на најзначајните настани во нашиот главен град.

Не се работи за истомисленици со заеднички насоки во творечките преокупации, туку напротив секој автор за себе си претставува нова и противречна вредност во споредба со останатите скулптори од оваа група. И во однос на материјалот со кој се изразуваат тие се разликуваат.

Томе Андреевски, работи во метал класично третиран, Драган Поповски дрвото го искористил за архитектониката на своите асоцијативно-бравурозни форми, Насо Бекаровски робусните форми ги измеслил од пигментот на гипсот, а скулпторскиот опус на Борис Николовски варира од белината на метерот до аранизираните дрвени предмети со акциите од овој метал.

Најмладиот скулптор од оваа група, Васил Василев, привлекува со потенцирајќи усет за материјалноста на меко моделираните форми. Неговите скулптури ја носат најважната скулптурска мисла: „дека телата како со запремината така и со своите периферни линии ангажираат еден дел од просторот кој при естетското обликување мора да се почитува. Во неговите портрети, кои се всушност метаморфоза за јубовна религија присутни се поуките од пластиката на античката цивилизација. Василев навестува скулптор со перспективен творечки потенцијал.

Стеван Манески, спротивно од Василев, формата ја расчленува на ситни елементи и од тие урнатини на секојдневната предметна стварност изградува хомогени механизми, кои прилегаат на тотемите на примитивните народи. Металот од кој се изградени неговите скулптури симболизираат една сурова стварност сепак нелишена од оптимизам.

Скулптурите на Насо Бекаровски сведени на поедноставени форми со архаични движења. По тежината на широко моделираните форми се наслутуваат скулптури со монументални димензии.

Томе Андреевски во своите скулптури, исто така, е окупiran со анатомија на движењето. Неговите скулптури се одликуваат со впечатлива валчеста форма и стремежот да се досегне идеалната класична линија низ осовремената структура на површините.

Драган Поповски, кој ни е познат со циклусот „Икаруси“ во своите најнови работи открива интересирање за архитектониката и посложено вајарско искајување.

Борис Николовски црпи материјал за своите скулптури од богатото искуство на надреализмот, задоволувавајќи го со тоа своето интересирање за биолошко-метафоричните сензации на вајарската материја.

Го поздравуваме настапот на оваа група пред јавноста со желба да ги видиме повторно и со нивните самостојни изложби.

Симон Шеме